

saeculum - ľudský vek, *generácia*; obecná predstava o striedaní vekov, ktorá sa odráža v *gréckej mytológii* sledom štyroch vekov (zlatého, strieborného, bronzového a železného veku: *vidius*) alebo piatich vekov (*Hésiodos*: po bronzovom veku uvádza ešte vek *héroov*); v rímskej praxi znamenala, že ak z predchádzajúcej generácie už nikto nežil, nová generácia musela byť znova zasvätená bohom; zasvätenie sa uskutočňovalo prostredníctvom *ludi saeculares*

-doba, zhruba rovná potenciálnej životnosti osoby alebo ekvivalent úplné obnovenie ľudskej populácie; termín bol prvýkrát použitý *Etruskami*; pôvodne to znamenalo dobu od okamihu, keď sa niečo stalo (napríklad založenia mesta), až do okamihu, že všetci ľudia, ktorí žili v prvej chvíli, zomreli; v tomto bode začínalo nové saeculum; podľa legendy bohovia prideliť určitý počet saecula každému národu či civilizácii; Etruskovia sami, napríklad, dostali desať saecula; do 2.st.pr.Kr. rímski historici užívali saeculum pri periodizácii svojej kroniky a stôp vojny; v čase panovania cisára Augusta, Rimania rozhodli, že saeculum bolo 110 rokov; v 17 pr.Kr. Caesar Augustus zorganizoval ľudí saeculares (storočné hry) a prvýkrát slávil piate saeculum Ríma; neskorší cisári ako Claudius a Septimius Severus oslávili plynutie saecula hrami v nepravidelných intervaloch; v roku 248 Marcus Julius Philippus oslávil saeculum v kombinácii ľudí saeculares s 1000. výročím založenia Ríma „ab Urbe Condit“ (latinský výraz, ktorý znamenal „od založenia mesta (Rím)“); Nové tisícročie, do ktorého Rím vstúpil, bol nazývaný saeculum Novum, čo bol termín, ktorý dostal metafyzický význam v kresťanstve, s odkazom na pozemský vek; saeculum nie je bežne používaný po stanovenú dobu, v bežnom zvyku má asi 90 rokov; táto doba môže byť rozdelená do štyroch ročných období s mierou približne 22 rokov pre každé obdobie; tieto obdobia predstavujú mládež, nastupujúcu dospelosť, stredný vek a starobu

<https://en.wikipedia.org/wiki/Saeculum>

saediles curules - lat.; pozri *sedille*, *sedia gestatoria*

Saediles curules

Saenredam Jan Pieterszoon - (†1607); flámsky manieristický maliar, rytec a kartograf, otec maliara cirkevných interiérov Pieter Jansz Saenredama; známy alegorickými obrazmi z antickej mytológie a biblie; pozri *holandskí rytci*, *renesanční rytci*

https://en.wikipedia.org/wiki/Jan_Saenredam

https://www.google.sk/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&ie=UTF-8#sclient=psy-ab&q=Jan%20Saenredam&oq=&gs_l=&pbx=1&fp=21ab84ba4866486b&ion=1&bav=on.2,or.r_qf.&bvm=bv.48705608,d.Yms&biw=1858&bih=995

<http://www.oldmasterprint.com/xxab.htm>

J. P. Saenredam podľa A. Bloemaerta: Bez Ceres a Bakcha Venuša by zmrzla (rytina, 1595)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Jar (rytina zo série Štyri ročné obdobia, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Leto (rytina zo série Štyri ročné obdobia, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Jeseň (rytina zo série Štyri ročné obdobia, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Zima (rytina zo série Štyri ročné obdobia, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam: Zuzana a starci (1602)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Zuzana a starší (rytina zo série Slávne ženy Starého zákona, 16.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Jael a Sísera (rytina zo série Slávne ženy Starého zákona, 16.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Samaritánska žena pri studni (rytina zo série Slávne ženy Nového zákona, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Cudzoložnica (rytina zo série Slávne ženy Nového zákona, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Mária Magdaléna (rytina zo série Slávne ženy Nového zákona, 16.-17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Žena z Kanaánu (rytina zo série Slávne ženy Nového zákona, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa L. van Leydena: Žena trpiaca krvotokom (rytina zo série Slávne ženy Nového zákona, 16.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Bláznovo zamestnanie (17.st.)

J. P. Saenredam podľa H. Goltziusa: Umelec a jeho model. Alegória siedmich umení a umenia maľby (1598-1601)

J. P. Saenredam, Theodorus Schrevelius (rytec): Pobřežie pri Beverwijku (1601)

J. P. Saenredam podľa C. van Haarlema: Podobenstvo o jaskyni (podľa Platónovej alegórie jaskyne, 1604)

J. Saenredam podľa L. van Leydena: Jael zabíja Síseru (rytina, 1600)

J. Saenredam podľa L. van Leydena: Judiata s hlavou Holofernesa (pred 1598)

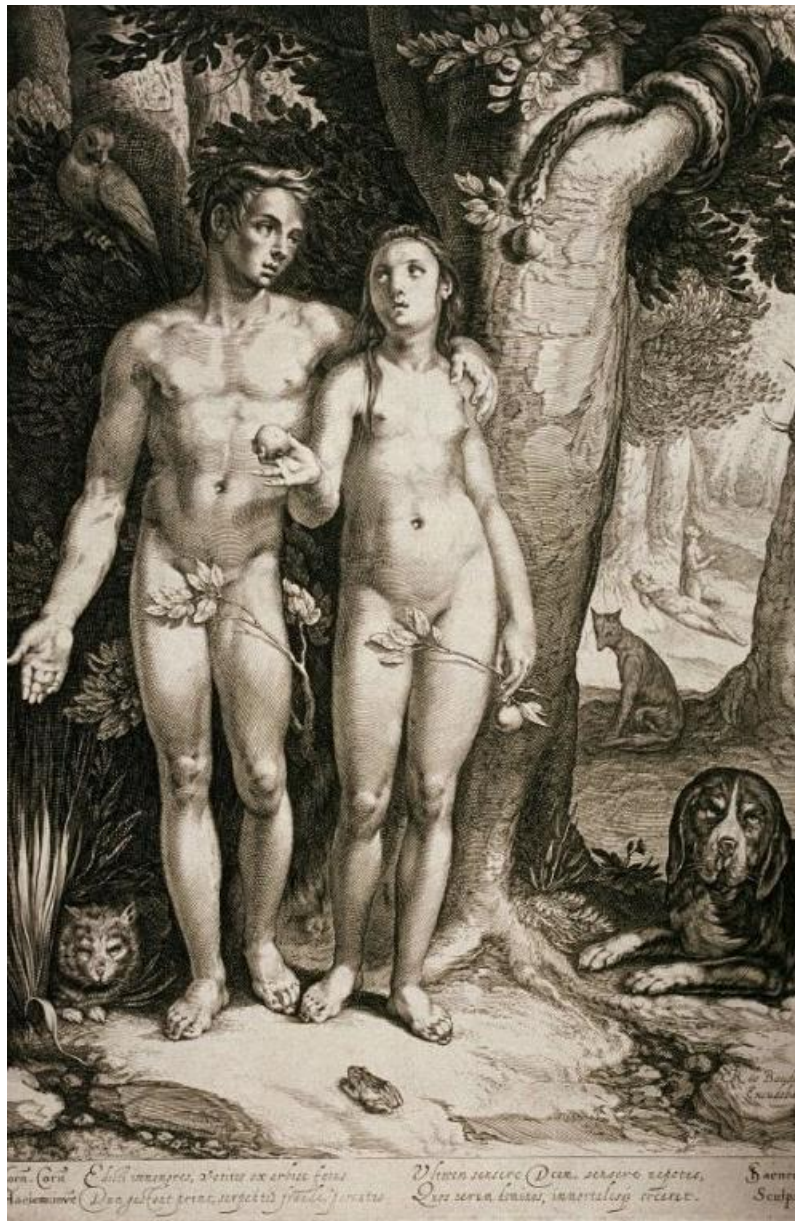
J. Saenredam: Zjavenie anjela pastierom (rytina, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa H. Golziusa: Saturn predsedá poľnohospodárstvu (rytina, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa H. Goltziusa: Smrť a pešiak (memento mori, 1592)

J. Saenredam podľa C. van Haarlem: Adam a Eva v rajskej záhrade (rytina, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa L. van Leydena: Chuť (rytina zo série Päť zmyslov, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa H. Goltziusa: Vôňa (rytina zo série Päť zmyslov, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa P. da Caravaggio: Niobe sa porovnáva s Leto (rytina, 1594)

J. Saenredam podľa A. Bloemaerta: Prorok Eliáš prichádza do Sarepty a nájde vdovu zberať raždie (rytina, 16.-17.st.)

J. Saenredam podľa K. van Mander I : Rebeka a Elíezer pri studni (rytina, 16.st.)

J. Saenredam podľa H. Goltziusa: Fortitudo (rytina zo série Sedem cností, 1593)

J. Saenredam podľa H. Goltziusa: Bacchus uctievaný pijanmi (rytina z cyklu Klaňanie Ceres, Venuše a Bakcha, 1596

Saftleven Cornelis - (1681); maliar *holandského zlatého veku maliarstva*; narodil sa do rodiny umelcov a učil maľovať od svojho otca Hermana Saftleven spolu s jeho bratmi Abrahámom a Hermanom Saftleven mladším; žil istý čas v Utrechte so svojím bratom; po tréningu v Rotterdame, prípadne so svojím otcom cestoval do Antverp po roku 1632; medzi jeho najskoršie práce patria portréty a roľníckej scény ovplyvnené Adriaenom Brouwerom; do roku 1634 bol Cornelis v Utrechte, kde jeho brat Herman Saftleven ml. mal živobytie; obaja začal maľovať námety interiérov a roľníckej žánrové scény; keď sa 1637 usadil v Rotterdame, stal sa dekanom *cechu svätého Lukáša*; jeho námetmi boli pestré vidiecke žánrové scény s portrétmi, námety pláží a biblické mytologické témy; jeho obrazy *pekla* môžu byť pokladané za jeho najväčší individuálny príspevok k holandskému maliarstvu; rovnako inovatívne boli jeho *satiry* a *alegórie*; Saftleven vynikal v maľovaní zvierat a zvieratá často vykreslil s výraznými znakmi, občas so skrytým alegorickým významom; pozri holandskí maliari zlatého veku,

<https://www.google.sk/search?q=Saftleven+Cornelis&espv=2&biw=1853&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0ahUKEwjrelebhM7JAhVHtBQKHRqXDswQiR4Ieg>
<http://www.webumenia.sk/katalog?author=Saftleven%2C+Cornelis>

Cornelis Saftleven (pôvodne Holandský maliar z 2. polovice 17.storočia): Patientia – Alegória trpezlivosti (1660–1670)

C. Saftleven: Tanec s vajcom (1637)

C. Saftleven: Duo (1635)

C. Saftleven: Ležiaca krava (17.st.)

C. Saftleven: Stojaci býk (1651)

C. Saftleven: Štúdia vlka pri pohľade zozadu (17.st.)

C. Saftleven: Pes (17.st.)

C. Saftleven: Zobrazenie revúceho leva (18.st.)

C. Saftleven: Štúdia dvoch stojacich kráv vo vode (gvaš, 17.st.)

C. Saftleven: Čarodejnicky sabbat (1650)

C. Saftleven: Zasadanie zvierat (1655)

C. Saftleven: Satira súdu nad Johanom van Oldenbarneveltom (1663)

C. Saftleven: Zhromaždenie monštier siedmich smrteľných hriechov pred krčmou (1653)

C. Saftleven: Interiér s kozou, ktorá je ustrice, oslom v školskej lavici, mačkou hrajúcou triktrak a inými mýtickými bytosťami (1660)

C. Saftleven: Videnie nedel'ného dieťaťa (1660)

C. Saftleven: Kto žaluje pre kravu (1629)

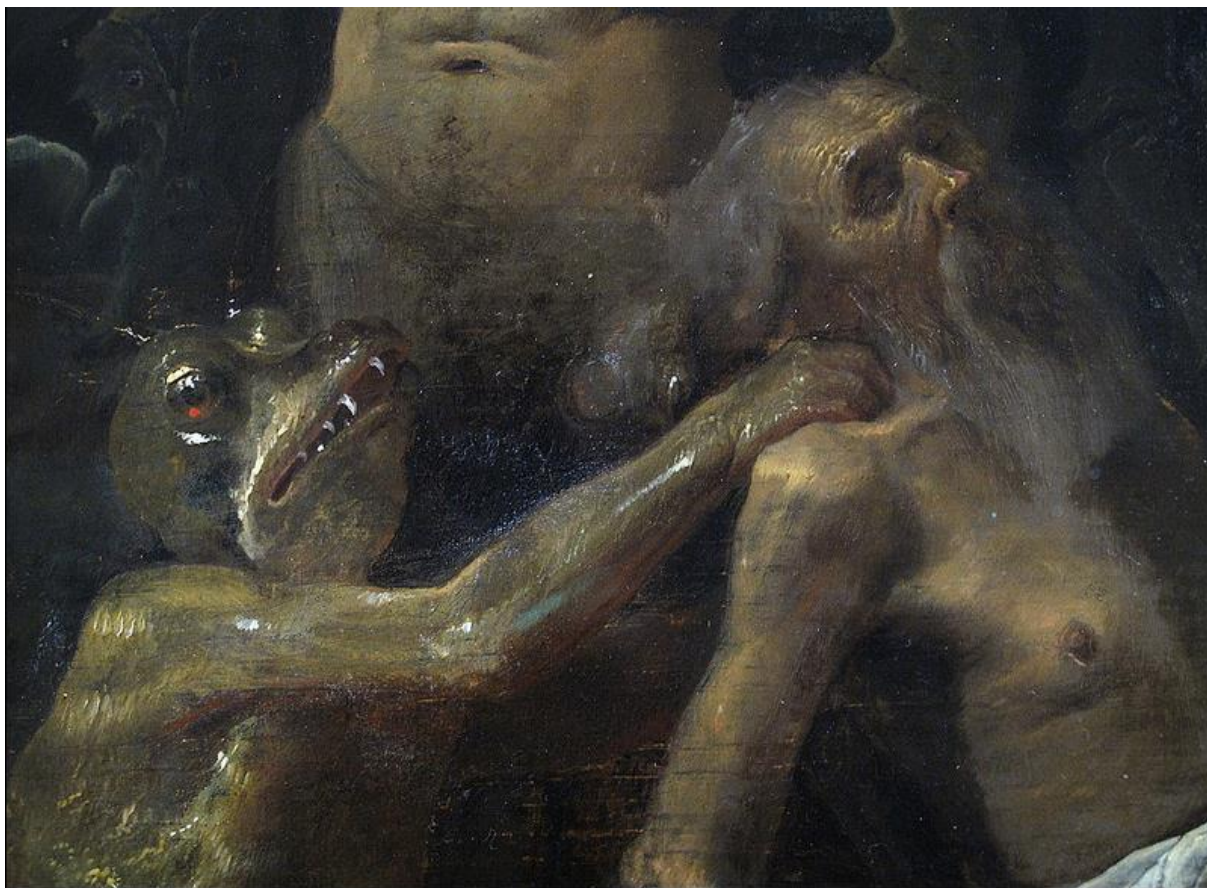
C. Saftleven: Alegória zvierat (17.st.)

C. Saftleven: Pokušenie sv. Antona (1629)

C. Saftleven: Čarodejnícka scéna (17.st.)

C. Saftleven: Jób sužovaný duchmi (detail, 1631)

C. Saftleven: Jób sužovaný duchmi (1631)

C. Saftleven: Kolégium zvierat (1655)

C. Saftleven: Koncert mačiek, sovy, straky a opice v stodole (17.st.)

C. Saftleven: Paródia na odsúdenie Johana van Barnevelda (17.st.)

C. Saftleven: Brána pekla (17.st.)

C. Saftleven: Pohreb bohatého muža (1631)

C. Saftleven: Pokušenie sv. Antona (17.st.)

C. Saftleven: Pokušenie sv. Antona (1629)

C. Saftleven: Pokušenie sv. Antona (17.st.)

C. Saftleven: Čarodejnice v taverne (1650)

C. Saftleven: Interiér stodoly (1672)

C. Saftleven: Lovec kŕmi svoje psy (1652)

C. Saftleven: Interiér s magickou scénou (17.st.)

C. Saftleven: Gazdovský dvor s podobenstvom o márnratnom synovi (17.st.)

C. Saftleven: Procesia diabolských stvorení (17.st.)

C. Saftleven: Zvestovanie pastierom (1670)

C. Saftleven: Zvestovanie pastierom (17.st.)

C. Saftleven: Zvestovania pastierom (17.st.)

C. Saftleven: Interiér stodoly so ženou pripravujúcou jedlo (17.st.)

C. Saftleven: Pekelná brána (17.st.)

C. Saftleven: Statok v blízkosti potoka (17.st.)